

Napforduló

Kényelmesen nyújtózom egyet. Megint sikerült úgy ébrednem, hogy még sötét van, így talán van egy órám gondolkodni, olvasni a reggeli rutin előtt. Az órára pillantok, hajnal két óra tíz percet mutat. Ez azért nem stimmel.

A mobil halványan dereng. Basszus. REM fázisos ébresztés. Nem olyan sürgős, hogy „téves hívást” kapjak, ráér az a pár óra, amíg éppen jókor, az álom ciklus megszakítása nélkül kelhetnek – viszont a következő órákban az összes agyamra szükségem lesz. Kiballagok a fürdőszobába. Újabb kellemetlen hír, öt pillangó kergeti egymást a képernyőn – öt percem van összeszedni magam, utána jön egy gyors ügyességi játék a telefonon, majd a pontos utasítás a serkentő szerekkel kapcsolatban.

Nem szeretem őket, de ez lényegtelen: az Emberi Erőforrás Osztály sehol nem értelmezhető annyira szó szerint, mint a Szervezetnél. Pontosán tudják, hogy kit, mikor és mivel kell megkeresni. Csak olyan kérdést tesznek fel, amiről tudják: igen lesz a válasz.

Csatlakozol a Szervezethez, miután láttad az elemzéseket, és megértetted, mit jelentenek számodra, szeretteid számára, a jövőre nézve? Igen (szeretnék élni). Soha senki nem fogja megtudni tőled, hogy mivel foglalkozol valójában? Soha (úgysem hinne nekem). Nem fogsz élni semmilyen tudatmódosító szerrel, alkohollal; pontosan be fogod tartani a maximális adagokat? Igen (korábban sem volt jellemző, és kinek kéne még egyszer az a hét, amikor beállították a drog-profilomat?)

Tudják, hogy minden feltételt elfogadok, sőt megtisztelőnek tartom, hogy kiválasztottak. Talán minden erőltetés nélkül is ugyanezt tenném, és csak lehetőséget kaptam tőlük. Ismerik a motivációimat, amelyek számukra hasznos, megbízható erőforrássá tesznek.

Éppen ezért kerestek meg.

Egy kék és fél sárga? Ennyire nem voltam rossz... A gyomromban érzett nyomás nem enyhül, itt valami csúnya játék következik. Mély levegő, karkörzés... nem hiába a sok gyakorlat, a testi reakciók azért kordában tarthatók. Lassan megérkezik a „sárga hatás”, melegség önti el a tarkómat. Indulhatok a géphez.

A telefon és a gép között egy sima USB kábel van, mint bárki másnál. Az elinduló program szokatlan kissé, ha visszafejtenék, annyi lenne benne a furcsa, hogy a külső eszközön át letölt egy másik programot a gépemre, majd elindítja. Ez persze csak akkor történik meg, ha én fogom a kezemben a telefont, és a megfelelő kódot írom be.

Tervező

Ez a besorolásom a Szervezetnél. A feladatok néha nagyon megviselnek, mégis örülök, hogy ide kerültem. Ez nem is lehet másként: az Emberi Erőforrás osztályon nagyon ritkán követnek el hibát. Olyat pedig soha, ami a Szervezetnek hosszabb távon hátrányt jelentene, és ez akkor is igaz, ha bárki másnak bármekkora hátrányt jelent.

Az évek során számos forgatókönyv létrehozásában vettem részt, jól viselem a terhelést, okos vagyok. Nem tudom, hány embernek jelent annyit a megjelenő adathalmaz, mint nekem – hiszen személyesen nem ismerek senkit a valódi munkatársaim közül. Nem tudom, hányan bámulnak ebben a pillanatban hozzám hasonló elképedéssel a képernyőre, hányan tudatosítják magukban a hányingert elnyomó kék tabletta hatását. Nekem viszont mindent elmesél az elmúlt órákról, majd pedig az emberiség most kezdődő történelméről.

A SOHO műholdak néhány órával ezelőtt regisztrálták a napkitörést, elemezték a részecskenyaláb összetételét, sebességét, irányát. A megérkező adatokat újabb mérésekkel pontosították, majd hatalmas teljesítményű számítógépekkel etették meg, a válasz egyértelmű volt. Érdekes elképzelni, ahogy a forgó Föld bolygón tudósok fekszenek és kelnek, valahol mindig munkaidő van, szakértők dolgozzák fel a híreket. Egyetemeken, kutatóintézeteknél, kormányoknál – és természetesen a Szervezetnél. Nos, itt volt néhány azonnali riasztás, mert az elemzés és a döntés egy másodpercet sem késleltethet. Utána alhatnak tovább, de persze nem tudnak: a „Napforduló” forgatókönyv indító fázisba lépett, így nagyon sok munkatársam velem együtt csatasorba állt mostanra.

Innen még természetesen lefújható minden, volt már rá példa gyakorlatként és éles változatban is, a hatósugárnak megfelelően a forgatókönyvek változhatnak, de a visszavonásig mindenki a legjobb formáját kell hozza. A hibák, késések súlyos következményekkel járnak.

Következmények

Lojális vagyok a Szervezethez. Mindenki az. Jól fizetnek érte? Nos, nem igazán, ez inkább véletlenszerű. Megkérdőjelezhetetlen hűségünk oka a személyi kvótákban rejlik.

A Szervezet minden tagja a saját szaktudásának megfelelő körű tájékoztatást kap, és ezzel a korábbi életének bizonyos szempontból vége szakad. Pontos számokat kap az erőforrásokról, veszélyhelyzetekről, azokról a tényezőkről, amelyek bármelyike civilizációs szintű összeomláshoz vezethet. Elemzéseket kap arról, mennyire rugalmatlan jelenlegi társadalmunk, gondolkodásunk, milyen mértékben képtelen elfogadni a változtatás szükségességét, sürgető voltát. Kimutatásokat arról, milyen következményekkel jár; milyen önerősítő folyamatokat indít be egy véletlenszerűen, bármely pillanatban bekövetkező törés.

Az ember alapvetően biztonságra törekszik, igyekszik kizárni tudatából az erősödő jelzéseket. Nos, az Emberi Erőforrás Osztály érti a lezárt szemek feltépésének módját; tudja, kinél és mikor próbálkozzon. Bemutatja a leendő helyzetet, és a benne felkínált szerepet. Tudja, hogy akit megkérdezett, el fogja fogadni. Tudja, hogy utána hűséggel fog szolgálni, mert személyi kvótát kap. Plusz egy ember; plusz két ember. Feleség. Gyerek. Prioritás.

Ismerem a forgatókönyveket. Az összeomlás során a Biztonsági Osztály a prioritási lista szerint fogja keresni a megjelölt személyeket, és ez a rangsor az egyéni teljesítmény szerint súlyozott. Ha elég jó vagyok, talán minden gyermekem bele fog férni. Ha nem...

Hűséges és szorgalmas tag vagyok. Mindenki az. Mindenki ismeri a listát és ezt a szabályt.

A kitörés óriási energiával történt, a beérkezésig kevesebb, mint húsz óra van hátra. Az előzetes számítások szerint ki fogja ütni az elektromos rendszereket a bolygó majdnem teljes felszínén, minden kontinens érintett lesz. Kiesnek a kommunikációs rendszerek, leáll a központi áramszolgáltatás. Beindulnak a vészforgatókönyvek, szükségállapotot rendelnek el, kijárási tilalom, mozgósítás. Mégsem sikerül fenntartani a rendet. Tudom. Számos forgatókönyv megírásában részt vettem az Értékesítési és a Piackutatás osztály megbízásából.

Értékesítés és Piackutatás - a nyerő páros.

Az Értékesítők ugyanolyanok, mint bármely más cégnél, árut hirdetnek és tömegek számára terjesztik – csak az áru szokatlan kissé: gondolatok, vélemény, szokás, jövőkép. Vagy inkább az utóbbi hiánya. Az ember furcsa szerkezet. Hiába biológiai lény, hiába elsődleges célja az életben maradás, magasabb célok érdekében képes önfeláldozó módon viselkedni. Mint például közülünk a Szervezetben bárki, mert tudjuk, hogy erőfeszítéseink egyértelműen szereteteink javára válnak. Bizalom, jövőkép, hit – ezek nélkül viszont az ember csupán egy önző, könnyen irányítható egyed, maximum pár fős mikro-közösség. Könnyen szétszúzható, bármilyen reménnyel megfogható.

A Piackutatás még vadabb csoport. Ők szondázzák a tömeget, ötleteket helyeznek el váratlan helyeken, „oknyomozó riportokat” írnak, összeesküvés-elméleteket gyártanak vagy zúznak szét – és figyelnek, elemzik a reakciókat, a lecsengés idejét, a hangadókat. Valakit bevonnak, valakit vezetnek, valakit hagynak, valakit eltakarítanak. Újabb lehetőségek, forgatókönyv variánsok után kutatnak, hiszen válsághelyzetben apróságokon múlhatnak nagy változások. A Szervezetnek pedig uralnia kell a változást, bármelyik pillanatban és bármilyen okból is következze be.

A tömeg nem fog hinni az irányítók által hirdetett megoldásban, leszokott arról, hogy megbízzon a hivatalos vezetőkben. Hirtelen felemelkedő, ismeretlen, okos, nyugodt, és meglepő szervező erővel bíró emberekben fog önkéntelenül is megbízni.

Bennünk.

Valahol tréfás ez az egész. A forgatókönyvek legnagyobb problémája az első lépés: az infrastruktúra átmeneti kizökkenése, a szükséges elemek megtartásával, a lehető legnagyobb területen. A részleges kibillenések, forradalmak, helyi katasztrófák mindig megtartanak nagyobb, összefüggő hálózat elemeket (nagy családok, gazdasági körök, hadsereg, maffia), amelyek aztán sok zavart, helyi hatalom koncentrációt okoznak, nehezen megjósolható következményekkel, alkudozással járnak. A legfontosabb feladat egyidejűleg minden kommunikációs hálózat leállítása, illetve ellenőrizhetővé tétele.

Erre jön az Anyatermészet, és intézkedik. Lecsapja a biztosítékokat, kiiktatja a kommunikációs rendszereket.

A riadót még mindig nem vonták vissza, a forgatókönyvek élesednek. A feladatom most viszonylag egyszerű, a szükséges adatokat ebben a pillanatban kezdtem letölteni. Először látok majd neveket, címeket, személyes kapcsolatfelvételre alkalmas kódokat. Mindezt természetesen ki is kell nyomtatnom, megfelelően előkészített lapokra, amiket...

Azért van humora a Személyügynek. Profilom szerint hívő, bár templomba nem járó ember vagyok, senkinek nem okozhat meglepetést egy kopott Biblia, amit magamnál hordok, és akár igen hevesen ragaszkodom hozzá. Ez természetes is, hiszen a most nyomtatás alatt álló betétlapok tartalmazzák (csak számomra olvasható módon) mindazt, amivel később a feladatomat elláthatom.

Személyügy

A nagy varázsló. Úgy gondolom, a Szervezetben mindenkinek egyformán megadatott a két élet lehetősége. Az egyiket bizonyára tapasztalt szappanopera-szerzők alakítják, általában különösebb fordulatok nélkül, unalmas sablonokból. Én alvállalkozó cég informatikusa vagyok, nem túl szorgalmas, de elfogadható kódoló. Minden nap egy órát kell azzal töltenem, hogy átnézem az aznapi „munkámat”, levelezésemet, dokumentációimat - amit természetesen valaki más csinált. Újabbán rákaptam a kézikönyv írásra... talán kevesebb az erőforrás? Végigolvasom a véleményemet különböző dolgokról, várható beszélgetésekről. Néha telefonálnom kell, vannak személyes találkozók is, de szerencsére nagyon kevés. Valami betegségem is van, ezért nem szeretnek velem találkozni, jóindulatból alkalmaznak. Vagy valami ilyesmi. Nem érdekel különösebben.

Ahogy végeztem, nincs több dolgom, élem a szokásos életem. Nem tehetek semmit szeretteimért, egyedül esélytelen lennék a várható zűrzavarban. Pontosan tudom, hiszen ismerem az elemzéseket, némelyiket én magam írtam, jól végiggondoltam. Csak remélem, hogy a besorolásom, meg a rendelkezésre álló kvótám elég előre sorolják őket. A nyavalyás Megrendelők mindig újabb és újabb kvóta halmokat követelnek tőlünk.

Kvóták és a megrendelők

Ezt a két dolgot talán mindenki utálja a Szervezetnél. A Megrendelőkből élünk, ők adják a forrást minden tevékenységünkhöz. Nem elég okosak ahhoz, hogy a munkánkat elvégezzék – de ahhoz igen, hogyan kell őket utáló, náluk okosabb emberekkel bántani. Nem ismerjük egymást, így nem bízhatunk meg a munkatársainkban. Soha nem adhatunk magunkról semmilyen árulkodó, személyes adatot. A figyelmeztetés súlyos, és egyszeri alkalom mindenkinek elég. Nekem több, mint két hétig nem működött a „mobilom”, és eleget tudok ahhoz, hogy kétségbe essek miatta – ugyanakkor ha észrevehető rajtam, soha nem fogadnak vissza.

A Megrendelők tudják, hogy nincs sok idejük a mai hatalmi rendszer szerint fent lenni – de azt is tudják, hogy a ma óriási tömegek által elpazarolt erőforrások töredéke is elég, ha azt csak ők használhatják a mai módon. Az energia jó része pedig kiváltható engedelmes szolgák tömegével, akiket csak életben kell tartani. Az ország adottságai kiemelkedően jók: klíma, víz, mezőgazdaság – a többi egyelőre nem számít annyira. Sok kvótát kérnek ide, ami egyébként jó is, hiszen sok hangyára lesz szükségük, a váltás kevesebb áldozatot „követel” majd.

Dühít, hogy én és az utódaim jó eséllyel őket fogják szolgálni, de legalább tanulhatnak, írhatnak, dönthetnek majd bizonyos dolgok felett – nem úgy, mint a leendő hangyák.

Amikor végeztem, lekapcsolom a rendszereimet, és gondosan leárnýékolom őket. Nem mintha működésbe tudnám őket hozni, mobil hálózat és műholdak nélkül nem sokat érek velük, de ez az előírás. A Szervezet nem dob el semmit: vagy vigyáz rá, vagy azonnal és tökéletesen megsemmisíti. A Bibliám viszont velem lesz, és tudni fogom, hova menjek az új eszközökért.

A Fejlesztési Osztály

Komoly eredményeket ért el, és nagyon számítnak rájuk. Alacsony energiás rádiós eszközeiket, számítógépeiket, e-papír alapú kijelzőiket gyakorlatilag egy alkar erősítőnek kinéző generátorral vagy egy rajzlapnyi napelemmel is működtethetem. Állítólag. Ahogy azt is garantálják, hogy a műholdas kapcsolatokat is helyreállítják a napkitörés elvonulása után. Néhány öreg rakétasiló nem atombombát rejt, hanem kommunikációs műholdaknak ad otthont. Az új kor valódi fegyverei: a kritikus tömegen túl hizlalt, mindent összezúzó izmok helyett az információ feletti hatalom.

A lekapcsolás után 13 órával kezdek majd próbálgatni a kapcsolatfelvételt, eldobható eszközökkel, van belőlük egy maréknyi. Aztán helyreáll majd a Szervezet működése megadott protokollok szerint. A kieső pontokat erőforrás mértékétől függően a Biztonsági Osztály megpróbálja megkeresni.

Még így is riaszt az a rövid némaság, amikor a ma megszokott elektronikus zsidongás elhallgat, és csak a saját szívverésünket hallhatjuk majd. Meg a riadt ember-állatok ordítását, szűkülését, jajgatását, amikor a falra festett álmoképek eltűnnek, csak a ketrec marad, a gondozók pedig nem jelennek meg a vacsorával.

Az ezt követő forгатókönyveknek már csak kis hányadát ismerem. Tudom, hogy az első napok, főleg a nagyvárosokban katasztrofálisak lesznek. A kórházak akut betegei, a folyamatos ellátást igénylők... nos igen, meghalnak. Nincs más megoldás, és az ezernyi személyes tragédia megtöri azokat, akik a hasznunkra lehetnek. Olyanokat áldozunk fel, akik fenntartására úgysem lesz erőnk.

Biztos vagyok benne, hogy mindnyájan szeretnénk volna jobb megoldást találni, sajnos nincs ilyen. Ez a kritikus időszak. A gyengék elhullanak, néhány örült kiskirályságot szervezne, de túl későn ébred rá, hogy nincs felkészülve a kommunikáció hiányára. Nincs Google, nincs térkép, nincs Facebook, nincs mobiltelefon, tévé, rádió. A rádióamatőrök könnyű célpontot jelentenek, és csak nyílt kommunikációra képesek, rejtjelek kitalálására nincs idő.

Színre lép a Közönségkapcsolat osztály

Barátságos, meleg hangú, nagy termetű de nem hivalkodó férfiak, határozott, anya-képet sugárzó asszonyok. A „család” örök, belénk kódolt hívőjele, a háttérben a kommunikációs hálózatunkkal, előre elkészített, alapos terveinkkel. A rendszerünk felállása után ők jelennek meg a színen, és elkezdik a betakarítást.

A nyers valóságtól megrettent, tragédiáktól megtört emberek jönnek, mint lepkék a lámpa fényébe, és pontosan azt kapják, amire vágnak. Náluk felkészültebb, szervezett embereket, akik végre megmondják, hogy mit tegyenek. A Biztonsági Osztály néhány szakértőjével karöltve a létfenntartáshoz szükséges készletekkel előre ellátott helyeken biztonságos átmeneti szállásokat alakítanak ki, amíg a célállomásra nem vihetik őket.

Lázongások biztosan lesznek, de a szervezett, egymással kapcsolatban álló, egymásban bízó emberekből álló sejtek elég ellenállóak lesznek. És megfelelő mértékben túlterveztük a számukat. A Közönségkapcsolat tagjai ennek tudatában vállalták a feladatot.

Valóban jó emberek. Ezért választották őket.

Az erősebb, csak önmagukra számító csoportok kirajzanak vidékre. Fegyverek, készletek, esetleg előre elkészített menedékhelyek, 5-25 fős csoportok. Ez az a létszám, amely egymásban ilyen körülmények között is megbízni képes, és kommunikációs eszközök hiányában is hatékonyan irányítható. És ez az utóbbi tulajdonság, ami miatt a Szervezet számára nem jelentenek akadályt.

Már az első körben alaposan ellátják egymás baját. A maradék egy része letelepedésre, a másik fele portyázásra szakosodik. Hamar kiderül, hogy a messzire hordó löfegyverek korábban nincs olyan méretű közösség, amely hatékonyan lenne képes megvédeni egy akkora területet, amelyen a létfenntartását biztosítani tudja. Egyszerűen nincs elég ember a határok folyamatos védelmére olyanokkal szemben, akik rabolni akarnak.

Az ő elvesztésük kevésbé fáj. Volt választási lehetőségük, erőforrásuk ahhoz, hogy békés, közösségi megoldásokban gondolkodjanak, ne ostoba vadnyugatos mintákat kövessenek.

Mi elég időt terveztünk magunknak, és jön még a tél is. Ez különösen jó időszak a drónokkal végzett éjszakai hőkamerás felderítésekhez.

A Biztonsági Osztály takarít

Valószínűleg a rendvédelmi, biztonsági cégek kulcsemberei tagjai a Szervezetnek, és talán ők azok, akik korábban személyesen ismerhették egymást. Elvégre a Biztonsági Osztály már eddig is beavatkozott a hozzám hasonló munkatársak életébe. Nem lesz nehéz dolguk. Járművek, kommunikációs eszközök, több ezres, talán tízezres, közös tervek alapján mozgósítható, állandó rejtett kommunikációra képes létszám, szükség esetén légi felderítés. Elsőprő erő.

Címre mennek. Nem volt túl nehéz összeállítani az infláció mérésére szolgáló „fogyasztói kosár” mellett a „túlélő kosár” tartalmát. Nem tudom pontosan a követési módszert, viszonylag alacsony aktivitású, gamma sugárzó homogén izotópra tippeltek, amit nyomjelzőként keverték a megfelelő termékek közé (lőszer, konzerv, technikai eszközök). Ezek kis mennyisége érdektelen, a tulajdonosok mindaddig rejtve tárolták őket. Most viszont előkerülnek a szekrényekből, pincékből, és mozogni kezdenek. Csak olvasni kell a jeleket, kicsit irányítani, egymás ellen provokálni őket.

Csalikat használnak. Bemondja a rádió, hogy az atomerőmű felé indulnak a tartálykocsik. Egy darabig lesznek, akik nem gondolnak arra, hogy valójában hol is lehet az ország stratégiai olajkészlete, és ugyan miért lenne máshol, mint ahol a legnagyobb szükség van rá?

A kamionok páncélozott fülkéiben természetesen a Biztonsági Osztály emberei ülnek, viszonylagos biztonságban, mert a támadók csak eltéríteni, puskával kilőni akarnak; rakétázni, robbantani nem. És meghalnak, mert a Biztonsági Osztály viszont csak ezt akarja.

A fő feladatomban egy mezőgazdasági termelő övezet tervezése volt, oda fog vinni a Biztonsági Szolgálat a megfelelő időben. Sok mellékes feladattal jár egy minimális külső erőforrás-igényű telep kialakítása. Föld alatti, emberi életmunkával létrehozható, szinte teljes hőszigetelésű közösségi szállások. A fűtésről az emberi testek melege és a komposzt tartályok gondoskodnak, amikor kell. Az építőanyagot régen elhelyeztük, a munkát majd a hangyák végzik.

Jó, persze, emberek. Törődünk velük, megkeressük a családtagjaikat, összehozzuk őket. Foglalkozunk azzal, hogy jól érezzék magukat, kis paradicsomnak tartsák azt a területet, amit tőlünk kapnak. Hálát kell érezniük irántunk, hogy megmentettük őket, új, sokkal békésebb életet adunk nekik. Nem kell többet gondolkodniuk, mint korábban. Ha nem akarnak, nem kell dönteniük semmiben, nem tolnak ki velük a náluk intelligensebbek. Hiszen mostantól ők is közvetlenül érdekelték abban, hogy jól érezzék magukat, és szorgalmasan dolgozzanak.

Nem fognak tanulni sem. Hiszen nem is szerették soha. Az írásbeliség egyszerű jelrendszerre korlátozódik, a zene a könnyen felfogható, táncolható egyen-ritmusra, a gondolkodás és világkép néhány jól összeillesztett klisére. Nem lesznek nagyra törő vágyaik, nem akarnak világot látni, hiszen szerintük a világból talán csak a mi kertünk maradt meg, és semmi kedvük nem lesz elhagyni a fészket. Ha mégis, nem fognak visszatérni, és ez tovább lohasztja majd a kíváncsiságot. Esélyük sincs a Biztonságiakkal szemben.

Hangyák. De nem halottak. Segítenek átmenteni a globális emberi fajt saját ostobaságának következményein. Mindent meg fogunk tenni azért, hogy a klímaváltozás, szennyezések, erőforrásválság jelen világrendben halálos következményeit egységes fajként túlélhessük. Ennek motorját a végletesen túlhasznált, elpazarolt erőforrások helyett éppen azok fogják szolgáltatni, akik eddig két kézzel szórták: a „fogyasztói társadalom” embertömege. Egyszerű, kétféle munkával. Még egészségesek és boldogok is lesznek. Mindent meg fogunk tenni értük.

Azt hiszem, minden munkatársamra igaz, hogy másról álmodott. Biztos vagyok benne, hogy mindannyiunk fejében megfordult: ezek a tervek akkor is használhatók lennének, ha nem kéne előtte számtalan ember feláldozásával megtörni a konok módon ismételt gondolati sablonokat. Ha nem kéne birkaként terelni, végül hangyává zsugorítani saját fajtársainkat. Ha valahogy meg lehetne győzni megfelelő mennyiségű embert arról, hogy akár most is el lehetne kezdeni.

Talán több is ez, mint vágyálom. Időnként nagyon furcsa írások jelentek meg az interneten, blogokon, fórumokon – olyan könnyű rájuk bukkanni, ha az ember tudja, mit keres. Pláne, ha megfelelően paraméterezett kereső algoritmusok rostálják ki a szemetet előtte... Szakadár tagok, vagy a Piackutatási Osztály kísérletei? A kísérletek mindig elhaltak, lőtéri gyakorlatba és házi szélkerék építésbe fulladtak... Tényleg ekkora a homály, vagy az Értékesítés lépett közbe?

Nem fogjuk megtudni. T-18 óra, a Nap megtette a kezdőlépést. Indul életem utolsó hétköznapija.